

Nummer 2508 - oktober 2025

Een mooie herfstdag op De Hoge Veluwe

in dit nummer

- 2 - Bericht van het KBO bestuur - Belangrijke besluiten PCOB**
- 3 - Hollandse kust**
- 4 - Van de PCOB bestuurstafel - Tekens van ziel rondom afscheid**
- 5 - Vrijwilligerslunch 2025 - USB stick controleren**
- 6 - Kunstmatige intelligentie**
- 7 - Een bijzondere ontmoeting**
- 8 - Zondagse kleren**

Van de voorzitter KBO Amersfoort/Nijkerk
Ans Huijbregts-Krijnen

Herfst,

Wat gaat de tijd toch snel en vroeger zei men “maar gebruik hem wel”.
Dat doe ik dus ook maar toch kom ik soms tijd tekort.
De kinderen zeggen dan “je hoeft toch niks”.
We weten allemaal dat het niet zo is.

Ik ben nu ruim vijf jaar alleen en de tijd gaat zo snel.
Nu is het alweer oktober, de oogstmaand
en de maand van de verkleuring van de bomen in de natuur.
Zelf vind ik dit heel mooi en het ruikt dan zo heerlijk in het bos.

De herfst met al zijn prachtige kleuren en geuren.
Wij zitten ook in de herfst van ons leven we willen het allemaal niet.
Maar het gebeurt gewoon.
Maar we hoeven niet te kniezen en te zeuren
want je kunt wel je eigen dagen inkleuren.
En dat mag u zelf doen.

Wij als KBO/PCOB hebben ook leuke mogelijkheden
om elkaar te ontmoeten en gezelligheid en informatie te geven.
Daarvoor dit informatieblad kies en ontmoet elkaar
en de herfst wordt dan niet saai.

Een gedichtje bij het dichtknopen van je jas...

*terwijl ik mijn jas dichtknoop
hoop ik dat alle wezens
hun hart warm zullen houden
en zichzelf niet verliezen.*

Belangrijke besluiten van het bestuur van ANBO-PCOB

Zoals bekend zijn de ANBO en PCOB sinds 1 januari 2024 gefuseerd.

Van een feitelijke samensmelting/harmonisatie was nog geen sprake.

Nu heeft het bestuur enkele ingrijpende besluiten genomen met instemming van de ledenraad en mede gebaseerd op adviezen van de commissie “Harmonisatie ANBO-PCOB”.

Het betreft het volgende:

1. De contributie voor ANBO en PCOB wordt hetzelfde namelijk € 4,- per maand voor een enkel lid; voor een tweede lid op hetzelfde adres geldt een korting van 50 % dus € 2,- per maand.
2. De contributie wordt centraal geïnd; leden kunnen voor de contributie kiezen tussen betaling per maand, kwartaal of per jaar.

3. Bezorging van het magazine vindt plaats per post.
4. De ledenadministratie vindt centraal plaats.
5. De afdeling behoudt zijn eigen afdelingsbudget, bankrekening en spaartegoed.

Over het bovenstaande krijgen alle leden een brief. Ook zal er een apart overleg met alle penningmeesters plaatsvinden.

Gelet op het ingrijpende karakter willen wij graag in overleg treden met onze leden van de afdeling Amersfoort. Dat overleg wordt half november gepland. Een definitieve datum wordt bekendgemaakt in de volgende Nieuws&Info.

Hopelijk bent u hiermee voorlopig voldoende geïnformeerd.
Het bestuur van PCOB afdeling Amersfoort

Colofon KBO

Voorzitter: Ans Huijbregts-Krijnen
ans.krijnen47@gmail.com
Penningmeester: Martin Palte
penningmeester@kboamersfoort.nl
Bank: NL83 INGB 0002519265
t.n.v. : KBO Amersfoort-Nijkerk.
Secretariaat:
Margreeth Sjamaar
margreeth.sjamaar@hetnet.nl
Secretariaat/2e penningmeester
Ruby Davies
Leeghwater 57
3825 MR Amersfoort
06-57923607
secretariaat@kboamersfoort.nl
Ledenadministratie:
Gerard Dorrestijn
ledenadministratie@kboamersfoort.nl
Lokale Website:
www.de-senior.nl
Bezorging Magazine:
Alleen voor KBO leden:
Janny Duffels, 033-4755907
Redactie NIEUWS&INFO:
Margreeth Sjamaar
redactie-info@kboamersfoort.nl
Productie NIEUWS&INFO:
Remmelt van Heerde
Reiscommissie Elly en Joke
Joke Pot 033 4570160

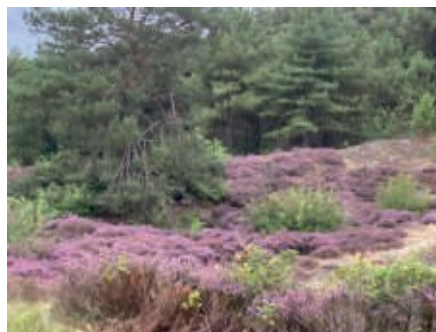

Naar aanleiding van het KBO reisje
“Met de Zonnetrein door de duinen van Schoorl en naar Egmond aan Zee”
heb ik het volgende gedichtje gemaakt.

Hollandse kust

*Op een zonnige augustusdag
naar strand en zee, naar prachtige duinen
met een sluier van paars over bloeiende heide.
Een Zonnetrein-rit leert ons bewust kijken
naar flora en fauna van dennen en mier.
We ruiken de zee, die lokt ons toch verder,
op blote voeten door het zand
en de golven van de zee,
de wind, je hoofd schoonvegend, door je haren.
Ver weg de horizon.
In verwondering genieten.*

Thea Verschuur - Duffels

Nieuw lid

Mevr. W. van der Schors
Mevr. M.A. van Silfhout
Mevr. H. ten Cate-Rijsterborgh

*Wij heten u van harte welkom en hopen u
te mogen ontmoeten bij onze activiteiten.*

Overleden

Dhr. M.A. Bruijns
Mevr. T. Kocken-Kersten
Mevr. C. Overeem
Dhr. W.J. Sweers

*Wij wensen de familie, vrienden en
kennissen veel sterkte.*

Verhuisd

Mevr. C.A. van der Hoeven-Vonk
Mevr. A.M. Visser-Diehl
Dhr. J. van der Leuven
Dhr. G.T.M. van Kessel
Mevr. A.J.T. van Zuilen-Corbee

Colofon PCOB

Voorzitter/secretaris:
J.J. van der Lee E-mail:
jacobus.vanderlee@gmail.com
Penningmeester:
Martin Palte
Betaling contributie op
bankrekeningnummer:
NL83 INGB 0003761738
Vragen over de bezorging:
Magazine of NIEUWS&INFO
J.W. van Duijvenbode
Tel: 06-53169339
e-mail: janwvd@outlook.com
Locale website:
www.de-senior.nl

Verhuisd

Mevr. G. van den Berg-Ponsen
Mevr. T. den Braal

Overleden

Mevr. H. C. Nagtegaal – van de Vegte

*We wensen familie, vrienden en kennissen
veel sterkte*

Van de bestuurstafel

Al vroeg in het jaar -juni bijvoorbeeld- was het heel heet in Spanje. Dit heeft grote bosbranden ten gevolge gehad. Met veel moeite en ook met buitenlandse hulp, ook uit Nederland, zijn die weer onder controle gebracht. Opnieuw een signaal dat steeds sneller het klimaat verandert en dat we daar iets -beter gezegd veel en snel- aan moeten werken. Omdat het een wereldwijd probleem is, voelen we ons snel machteloos en moedeloos. Natuurlijk moet de actie in eerste instantie van de overheid komen, maar laten we ook ons steentje bijdragen. Want als ieder wat doet kunnen we bergen verzetten. Actie schept hoop en hoop schept actie. We belijden en zingen toch ook: niets is bij God onmogelijk.

Tot nu toe is het in Nederland een heerlijke (na)zomer. Eind augustus heb ik een Reünie gehad in Groningen met studenten, die in 1963 daar begonnen zijn met studeren. Wat een fijne ontmoetingen heb je dan. Ik hoop dat jullie ook af en toe zulke ontmoetingen hebben. Ga er vooral naar toe als de gelegenheid zich voordoet. Ook al zie er misschien tegen op, omdat je lichamelijke gezondheid wat minder is.

Vaak hoor ik van PCOB-leden hoe fijn ze het vinden om deel te nemen aan reisjes die door de KBO zijn georganiseerd. Er zijn vast nog veel leden die dat nog niet hebben gedaan. Ik zou zeggen ga het avontuur aan en meld je voor een reisje.

Tot slot wil ik graag met u delen dat ik een omnibus van Bertus Aafjes gelezen heb. Wat een prachtige poëtische teksten en gedichten en mooie avonturen die hij beschrijft.

Als ik dit schrijf regent het lekker. Daar is de natuur wel aan toe. Overigens wens ik u een fijne herfst toe.
Jan van der Lee

Tekens van ziel rondom afscheid

Vorig jaar in oktober hield Jacqueline Boschman van Vertels & Vaarwels, uitvaartverzorgster en bezielde spreker bij afscheid een inspirerende voorlichtingsbijeenkomst voor onze leden.

Een ieder was enthousiast, de belangstelling groot. Aan het einde van deze bijeenkomst maakte Jacqueline "en passant" de opmerking dat zij regelmatig bijzondere dingen "tussen hemel en aarde" ervaart rondom uitvaarten. Liefdevolle tekens van onze dierbaren aan de "overzijde".

Jacqueline noemt het "zielscontact".

Wil je daar niet een keer over komen vertellen vroegen een aantal dames? Dat beloofde Jacqueline en dat komt zij doen op:

**Donderdag 16 oktober
van 14.00 tot 15.30 uur in De Sociëteit**

Tot haar 35ste is Jacqueline helemaal niet bezig met "onsterfelijk bewustzijn", laat staan dat je tekens kunt ontvangen van overledenen.

Dat verandert als de ziel van haar oma, die zij nooit heeft gekend, haar een bezoekje komt brengen met een ontroerende boodschap voor haar zoon, Jacqueline haar vader. Een boodschap voor haar kind dat ze nooit heeft kunnen vasthouden, omdat zij sterft bij zijn geboorte. Zij doet Jacqueline een belofte die ze waarmaakt op de dag dat haar vader sterft.

Een keerpunt in mijn leven zegt Jacqueline daarover.

Vanaf dat moment draag ik een prachtige ervaring bij me dat onze ziel "onsterfelijk en liefdevol bewustzijn is". Dat juist dát stukje blijft nadat we ons stoffelijke lichaam achterlaten. Dat we daarmee in contact kunnen blijven.

Dat "zielscontact" ervaart zij ook steeds vaker tijdens het uitoefenen van haar vak.

Met voorbeelden van overleden dierbaren uit haar eigen leven én van mensen van wie zij het afscheid begeleidde of levensverhaal schreef, neemt Jacqueline ons mee in verrijkende ervaringen. Misschien heb je zelf ook een mooie ervaring die je wilt delen of ben je nieuwsgierig naar hoe ziet zo'n teken er uit? Hoe herken je het? Je bent van harte welkom op deze bijzondere middag.

Opgeven bij Ruby Davies, bij voorkeur per email secretariaat@kboamersfoort.nl of telefonisch 06-579 236 07 kosten zoals gewoonlijk € 5,- p.p. over te maken op rek.nr. NL 47 INGB 0007 3167 57 KBO Amersfoort.

Woensdag 10 september Vrijwilligerslunch 2025

Een gezellig samenzijn voor alle vrijwilligers bij Hey Pannenkoek.

Het was een prachtige dag nadat de dag ervoor de regen met bakken naar beneden kwam.
Ruby heeft alle namen weer keurig op een lijst gezet wie er aanwezig zouden zijn. En je kreeg een vinkje achter je naam dat je aanwezig was.
Dank je voor de organisatie Ruby.

Het restaurant had twee tafels neergezet en een menukaart welke keuze je kon maken.
En ook nog twee drankjes naar keuze. Tot slot de keuze uit een lekkere kop koffie of een ijsje.
Die was net als de pannenkoek ook erg lekker.

De gesprekken aan tafel waren heel geanimeerd.
En de bediening was ook prima en gezellig.
Twee leuke jongedames die onze tafels verzorgden.
Na de afsluiting hebben we gezegd tot een volgende keer.
Misschien gaan we dan ook eens een keer iets anders verzinnen.

Heel fijn dat u met velen aanwezig was en dank voor al het werk dat u voor de KBO doet, want met elkaar kan er veel.

Dank Dank Dank.
Ans Huijbregts, voorzitter

Resterend geheugen van uw usb-stick controleren

Wilt u weten hoeveel opslagruimte beschikbaar is op een usb-stick? Dat is gemakkelijk op te zoeken op een Windowscomputer of Mac.

Controleer op Windows

Bekijk via de Verkenner hoeveel opslagruimte een usb-stick nog over heeft.

Steek de usb-stick in een vrije usb-poort van de computer.

Klik in de taakbalk op de Verkenner (een pictogram van een geel mapje).

In de linkerkolom staat de naam van de stick, vaak is dat 'Verwisselbare schijf' of 'Nieuw Volume'. Als u de stick een naam hebt gegeven, staat deze naam in beeld. Klik met de rechtermuisknop op de naam van de stick.

Klik op Eigenschappen.

In het venster staat een overzicht van de geheugenruimte. In een cirkeldiagram is weergegeven hoeveel ruimte er in beslag is genomen en hoeveel ruimte nog vrij is.

Controleer op Mac

Bekijk via de Finder hoeveel opslagruimte de usb-stick nog over heeft.

Steek de usb-stick in een vrije usb-poort van de computer.

Klik in het dock op de Finder (het pictogram van een lachend gezichtje).

In de linkerkolom staat onder 'Locaties' de naam van de stick, vaak is dat 'Verwisselbare schijf' of 'Nieuw Volume'. Als u de stick een naam hebt gegeven, staat deze naam in beeld. Klik met de rechtermuisknop op de naam van de stick.

Klik op Toon info.

In het venster staat onder 'Algemeen' een overzicht van de geheugenruimte. 'Capaciteit' geeft de totale opslagruimte op de usb-stick aan. Bij 'Gebruikt' en 'Beschikbaar' staat hoeveel ruimte er in beslag is genomen en hoeveel ruimte nog vrij is.
Sanne Couperus

Kunstmatige intelligentie: zegen én bedreiging

Computers waren al slim. Wereldkampioen schaken Garry Kasparov werd al in mei 1997 door een computer verslagen. Met de komst van AI –kunstmatige intelligentie- zijn computers nog slimmer geworden.

Wat is AI?

Het gebruik van AI is niet langer voorbehouden aan computerspecialisten. Vandaag de dag kan iedereen er mee werken. Mijn gewone PC heeft Co-pilot aan boord.

Bij wijze van test vraag ik Co-pilot om een definitie te geven van "AI".

Binnen 5 seconden staat deze foutloze tekst op mijn scherm:

"AI is het vermogen van computersystemen om taken uit te voeren die traditioneel menselijke intelligentie vereisen. Hieronder vallen processen als leren, redeneren, problemen oplossen, begrijpen van taal, en zelfs creatief denken. Door het analyseren van enorme hoeveelheden data en het herkennen van patronen kunnen AI-systemen zelfstandig beslissingen nemen of adviezen geven, zonder dat er voortdurend menselijke tussenkomst nodig is".

Volgende test: een ingewikkelde erfrecht kwestie.

Co-pilot bepaalt binnen een paar minuten wie, wanneer, hoeveel erfbelasting moet betalen. Tenslotte geef ik Co-pilot toegang tot mijn medisch dossier. Co-pilot stelt direct een diagnose, compleet met een lijstje met vragen voor de huisarts.

Gebruik en misbruik

Zo kun je met AI leuke en nuttige dingen doen, ook voor ouderen. Denk aan intelligente domotica, zorgrobots, alarmering en valdetectie die het mogelijk maken langer zelfstandig te blijven wonen. Maar er wordt ook veel misbruik gemaakt van AI. Cybercrime zal toenemen. Officiële websites worden bedrieglijk echt nagebootst; valse e-mails zijn bijna niet van echt te onderscheiden. Valse berichten beschadigen reputaties en ondermijnen het gezag. Wetgeving die burgers en consumenten moet beschermen tegen misbruik van AI is nog in ontwikkeling. Je moet dus zelf alert zijn: waar komt informatie vandaan? Wie heeft er belang bij? Wie is eigenaar van de gegevens? Wie controleert de algoritmes?

Bedreiging

De industriële revolutie maakte veel handarbeid overbodig. Door automatisering en digitalisering verdwenen middelbare beroepen en ambachten. Ook AI heeft een enorme impact op arbeidsmarkt en economie. De Amerikaanse econoom Nouriel Roubini (alias Dr. Doom) ziet AI als één van de tien mega-bedreigingen die hij in zijn boek Megathreats beschrijft. Roubini voorspelt massale werkloosheid onder hoog opgeleide professionals en academici. Als hun (hoge) inkomen weg valt zullen zij hun hypotheek niet meer kunnen betalen. Dat triggert een nieuwe credietcrisis, zoals die van 2008, die Roubini correct voorspelde.

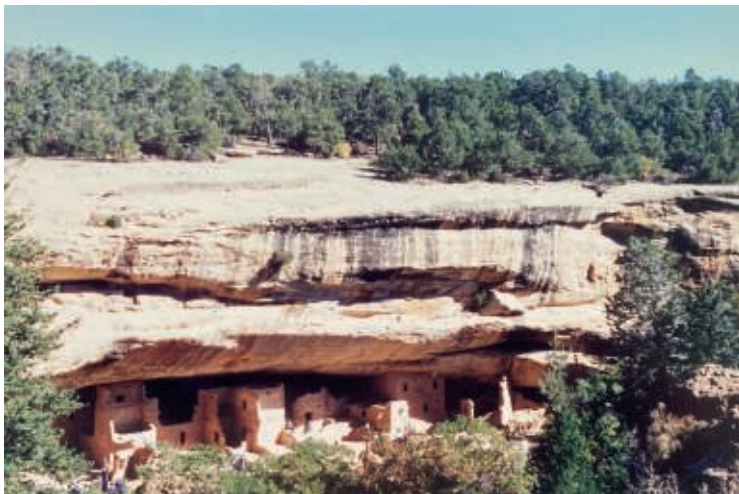
We zullen nog veel bakens moeten verzetten en met vallen en opstaan moeten leren, verstandig met AI om te gaan.

Kees Duijvelaar, voorzitter KBO IJsselstein, Lopik e.o.

Bron: Nieuwsbrief KBO IJsselstein, Lopik e.o. september 2025

**Geopend op donderdagmiddagen van 14.00 – 16.00 uur
Gebouw Amersfortia, Scheltussingel 81, Amersfoort**

*Spruce Tree House
in Mesa Verde*

Een bijzondere ontmoeting

Op bezoek bij onze dochter in Utah Amerika, bezochten mijn man en ik veel Nationale parken in het Westen van Amerika. Allemaal prachtige natuurgebieden met hun eeuwenoude bomen en andere vegetatie, dat was genieten. Ons bezoek aan de Nationale parken die ons rechtstreeks terugvoerden naar de oorspronkelijke bewoners van Amerika was meer dan dat, het was een belevenis. Wij voelden het als een bijzondere ontmoeting, niet met een levend persoon maar met de Wereld van de Anasazi.

Zij leefden in wat nu heet San Juan County in Utah en langs de grens met Colorado. In deze streek zijn berichten in tekenvorm gevonden o.a. in Newspaperrock en in de Maze van Canyonlands achtergelaten door bewoners uit de prehistorie zo'n 3000 jaar geleden. Deze mensen werden genoemd naar het woord Anasazi wat gebruikt werd door de Navajo indianen en wat betekent: de zeer ouden.

Nazaten van hen woonden van ongeveer het jaar 550 tot laat in de 12e eeuw in dezelfde streek in het westen van Amerika. Rond 550 bouwden ze in de rotswanden van een plateau opreizend langs de Montezuma en de Mancos valleien hele stenen dorpen. De Spaanse kolonisten noemden deze plek later Mesa Verde wat het Spaanse woord is voor Groene tafel. De steile rotswanden hadden een hoogte van 1830 tot 2590 meter en de nederzettingen waren in overhangende spleten halverwege de rotswanden gesitueerd. Met een hoogte boven en onder de dorpen van grofweg 1000 meter waren de woningen moeilijk bereikbaar. Dat gold voor henzelf maar ook voor eventuele vijanden of het gevaar van wilde dieren.

Ongeveer in het jaar 750 gingen ze boven de grond huizen bouwen. In het nationale park Hovenweep zagen we de vele huizen gebouwd als een nederzetting. Heel bijzonder vonden we het dat we daar konden lopen, in je verbeelding zouden de bewoners zo naar buiten kunnen komen. Het voelde vreemd, juist omdat je in hun huizen kon kijken en je kon inbeelden hoe er geleefd werd door dit dappere volk. Zij leefden van landbouw en de jacht, maakten werktuigen en potten. Rond 1200 verhuisden ze waarschijnlijk uit veiligheidsoverweging of uit betere bescherming tegen de elementen terug naar de clif-woningen in Mesa Verde. Over een smal pad en langs ladders klommen we naar beneden om zelf te beleven hoe het was om zo te wonen en te werken.

Er was een dorp waar huizen gebouwd waren met meerdere verdiepingen en 114 kamers, 8 kiva's telden en waar ongeveer 100 tot 125 mensen woonden. Kiva is een Hovi woord voor ceremonieruimte. We zaten in zo'n Kiva, we voelden als het ware dat we deel namen aan een ceremonie gehouden in het verre verleden. De wanden van de kamers werden gepleisterd en met decoraties versierd. Boven op de top van de Mesa verbouwden de Anasazi koren en bonen. Er waren ook spleten waarin het voedsel werd opgeslagen voor slechtere tijden zoals in de winter. Wilde planten werden ook voor voedsel gebruikt en zij jaagden op konijnen, herten en eekhoorns. Honden en kalkoenen werden als huisdier gehouden. De vrouwen maakten op de open plekken voor de huizen potten voor huishoudelijk gebruik die prachtig werden gedecoreerd en zij vlochten manden. De mannen maakten uit stenen, hout en botten: messen, handwerktuigen en voor de jacht pijl en bogen. In de jaren tussen 1100 en 1300 was de bloeiperiode. De Anasazi-indianengroep telden toen duizenden mensen dicht bij elkaar wonend. In die periode weefden de vrouwen kleding die prachtig versierd werden en zij maakten ook sieraden. Alle kapotte huisraad en ander afval werd over de rand naar beneden gegooid en kwam 1000 meter lager onderaan de wand van de rots op de bodem van de vallei terecht.

In de tweede helft van de 12de eeuw veranderde het klimaat en kwam er een grote droogte in de hele regio. Landbouw was niet meer mogelijk en de Anasazi trokken weg naar het Zuid-Oosten. Op het eind van de 13de eeuw was deze streek een grote woestijn en verlaten door de Anasazi.

Er is geen geschreven historie bekend maar uit overleveringen en opgravingen onderaan de rotswanden in de valleien hebben historici dit alles afgeleid. Nu is er een pad gebaad en klimmen de toeristen naar de nederzettingen, een tamelijk moeilijke afdaling en weer omhoog. Met respect voor de manier van leven van de Anasazi realiseerden we ons dat er destijds helemaal geen gebaad pad was. We keken in de kamers en konden gaan zitten in een Kiva. We voelden ons bijna een indringer. Het was alsof we kennis gemaakt hadden met een volk dat daar destijds met veel moed, een overlevingsoorlog tegen vijanden en de elementen had uitgevochten. Door droogte had dit volk geen andere keuze dan weg te trekken en elders een nieuw bestaan op te bouwen.

Wij waren diep onder de indruk toen we weer naar boven klommen.

Thea Verschuur-Duffels

Bron: informatieflyers van Hovenweep National Monument, Utah, Mesa Verde National Park, Colorado.

Zondagse kleren

De meeste kinderen van mijn school hadden speciale kleren voor de zondag: ook bij ons thuis was dat zo. Zaterdags ging je in de teil of in bad ter voorbereiding op de zondag. Sommige meisjes uit mijn klas liepen zaterdagavond al te pronken in mooie jurkjes en strikken in het haar.

Meneer Wiebols, de handelsreiziger in textiel, was geweest en ik had een jurkje uit mogen kiezen. Op een zaterdag vroeg ik mijn moeder of ik mijn nieuwe jurkje mocht aantrekken. 'Vooruit, voor één keer dan,' zei ze. 'Maar blijf wel in de buurt en ga geen wilde spelletjes doen.'

Niet ver van ons huis lag de Westdijk, en daar beneden stroomde de Oude Maas. Daar lagen ook de grienden waar de jongens uit mijn klas vaak slootje sprongen. Vanaf de dijk keek ik of de jongens er al aan het spelen waren. Maarten zag me staan en riep: 'Hee Liesie, kom je ook meedoen?' Ik antwoordde: 'Nee, dat kan niet, ik heb mijn zondagse kleren aan.' Langzaam liep ik de dijk af en keek van een afstandje toe. Om beter te kunnen zien, klom ik op een rotsblok. Ik gleed uit, viel in het water en stond drijfnat op. De jongens lachten, terwijl ik bijna moest huilen. Terwijl ik nog nadacht over wat ik moest doen, begon er bovenaan de dijk ineens een auto hard te toeteren. Dat kon alleen maar mijn vader zijn. Hoe had hij kunnen weten dat ik daar was? Ik rende de dijk op en stapte kletsnat in de auto. 'Je mag daar niet komen, dat weet je best,' zei hij slechts. 'Je hebt nog niet eens je zwemdiploma.' Thuis aangekomen was mijn moeder echt boos. Ik werd in bad gestopt, naar bed gestuurd en mocht niet meer naar beneden. Het ergste vond ik: niet meer buiten mogen spelen.

Achter ons huis lag een grote boomgaard waar mijn klasgenoten vaak mochten spelen. Soms bleven er ook vriendinnetjes eten, maar dat durfden ze zelden, want dan moest je netjes met mes en vork eten. Van mijn vader mocht er tijdens het avondeten maar één kind tegelijk praten. Hij wilde rustig met mijn moeder kunnen praten, maar met drie kakelende dochters was dat vaak lastig. Vooral de oudste, ik, kon maar moeilijk mijn beurt afwachten. Dan werd ik met bord en al naar boven gestuurd en mocht niet meer beneden komen. Alleen als er een vriendinnetje bij was, mocht je wél samen praten.

Mijn vriendin Annie wilde best eens bij ons komen eten. Het was een gezellige avond; Annie voelde zich op haar gemak en vertelde over het grote gezin waarin ze opgroeide. Toen gebeurde er iets wat ik vreselijk vond. 'En Annie, wat wil jij later worden?' vroeg mijn vader. 'Ik wil dokter worden,' antwoordde Annie. Daarop zei mijn zusje Nellie (5 jaar): 'Dat kan niet, want je vader is lorreboer.' Annie's hoofd viel naar beneden en ze snikte het uit. Iedereen aan tafel schrok enorm. Ik had het liefst mijn zusje willen slaan, die zich van geen kwaad bewust was. Mijn vader zei geruststellend: 'Annie, ik weet dat jij een heel slim meisje bent, en het gaat helemaal goed komen met jou.' Uiteindelijk is alles goed gekomen met Annie: ze is dan wel geen arts geworden, maar heeft jarenlang als journaliste gewerkt bij een gerenommeerd dagblad.

Elize Borsten de Broekert

Uiterlijk kopij inleveren in 2025 en verschijningsdatum

nummer	kopij vòòr	bezorging op
2509 - november	13 oktober	30 oktober
2510 - dec./jan. 2026	10 november	27 november

U kunt de vorige edities
van ons blad bekijken op

www.de-senior.nl